Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 157, 1281.

U S T A W A

z dnia 9 czerwca 2006 r.

o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

Art. 1. Tworzy się Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, zwaną dalej „SKW”, jako służbę specjalną, właściwą w sprawach ochrony przed zagrożeniami wewnętrznymi dla obronności Państwa, bezpieczeństwa i zdolności bojowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „SZ RP”, oraz innych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 2. Tworzy się Służbę Wywiadu Wojskowego, zwaną dalej „SWW”, jako służbę specjalną, właściwą w sprawach ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi dla obronności Państwa, bezpieczeństwa i zdolności bojowej SZ RP oraz innych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 3. 1. Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, zwany dalej „Szefem SKW”, i Szef Służby Wywiadu Wojskowego, zwany dalej „Szefem SWW”, są centralnymi organami administracji rządowej, działającymi odpowiednio przy pomocy SKW i SWW, będącymi urzędami administracji rządowej.

2. Szef SKW oraz Szef SWW podlegają Ministrowi Obrony Narodowej, z zastrzeżeniem określonych w ustawie uprawnień Prezesa Rady Ministrów lub Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, w przypadku jego powołania.

3. Działalność Szefa SKW oraz Szefa SWW podlega kontroli Sejmu.

Art. 4. 1. Nazwy: Służba Kontrwywiadu Wojskowego i Służba Wywiadu Wojskowego oraz ich skróty: „SKW” i „SWW” przysługują wyłącznie Służbom, o których mowa w art. 1 i 2.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) „jednostkach organizacyjnych MON” – należy przez to rozumieć inne, niż SZ RP jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej;
2) „Kolegium do Spraw Służb Specjalnych” – należy przez to rozumieć organ działający przy Radzie Ministrów, o którym mowa w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366 oraz z 2026 r. poz. 26);
3) „Ministrze Koordynatorze Służb Specjalnych” – należy rozumieć Ministra – członka Rady Ministrów, którego zakres działania, wyznaczony na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2025 r. poz. 780), obejmuje zadania związane z działalnością służb specjalnych, w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 2, w tym koordynację działalności służb specjalnych.

Art. 5. 1. Do zadań SKW należy:

1) rozpoznawanie, zapobieganie oraz wykrywanie, popełnianych przez żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, funkcjonariuszy SKW i SWW oraz pracowników SZ RP i innych jednostek organizacyjnych MON, przestępstw:
   a) przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstw wojennych określonych w rozdziale XVI ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872), a także innych ustawach i umowach międzynarodowych,
   b) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej określonych w rozdziale XVII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz takich czynów skierowanych przeciwko państwom obcym, które zapewniają wzajemność,
   c) określonych w art. 140 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,
   d) określonych w art. 228–230 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, jeżeli mogą one zagrażać bezpieczeństwu lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON,
   e) przeciwko ochronie informacji określonych w rozdziale XXXIII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, jeżeli mogą one zagrażać bezpieczeństwu lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON, a także takich czynów skierowanych przeciwko państwom obcym, które zapewniają wzajemność,
   f) określonych w art. 33 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu

strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1582),

g) innych niż określone w lit. a–f, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON, a także państw, które zapewniają wzajemność,

h) określonych w art. 232, art. 233 § 1, 1a, 4 i 6, art. 234, art. 235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, jeżeli dotyczą przestępstw, o których mowa w lit. a–g,

jak również ujawnianie mienia zagrożonego przepadkiem w związku z tymi przestępstwami;

2) współdziałanie z Żandarmerią Wojskową i innymi organami uprawnionymi do ścigania przestępstw wymienionych w pkt 1;

2a) rozpoznawanie, zapobieganie oraz wykrywanie zdarzeń oraz przestępstw o charakterze terrorystycznym godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON;

3) realizowanie, w granicach swojej właściwości, zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209);

4) uzyskiwanie, gromadzenie, analizowanie, przetwarzanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć znaczenie dla obronności państwa, bezpieczeństwa lub zdolności bojowej SZ RP lub innych jednostek organizacyjnych MON, w zakresie określonym w pkt 1, oraz podejmowanie działań w celu eliminowania ustalonych zagrożeń;

5) prowadzenie kontrwywiadu radioelektronicznego oraz przedsięwzięć z zakresu ochrony kryptograficznej i kryptoanalizy;

6) uczestniczenie w planowaniu i przeprowadzaniu kontroli realizacji umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia;

7) ochrona bezpieczeństwa jednostek wojskowych, innych jednostek organizacyjnych MON oraz żołnierzy wykonujących zadania służbowe poza granicami państwa;

8) ochrona bezpieczeństwa badań naukowych i prac rozwojowych zleconych przez SZ RP i inne jednostki organizacyjne MON oraz produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami o przeznaczeniu wojskowym zamówionymi przez SZ RP i inne jednostki organizacyjne MON, w zakresie określonym w pkt 1;

9) podejmowanie działań, przewidzianych dla SKW, w innych ustawach, a także umowach międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana.

2. Zadania SKW obejmują również rozpoznawanie oraz wykrywanie przestępstw, o których mowa w ust. 1, popełnionych we współdziałaniu z żołnierzami pełniącymi czynną służbę wojskową, funkcjonariuszami SKW i SWW lub pracownikami SZ RP i innych jednostek organizacyjnych MON.

3. Działalność SKW poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej może być prowadzona w związku z jej działalnością na terytorium państwa wyłącznie w zakresie realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2.

Art. 6. 1. Do zadań SWW należy:

1) uzyskiwanie, gromadzenie, analizowanie, przetwarzanie i przekazywanie właściwym organom informacji mogących mieć istotne znaczenie dla:
   a) bezpieczeństwa potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej,
   b) bezpieczeństwa i zdolności bojowej SZ RP,
   c) warunków realizacji, przez SZ RP, zadań poza granicami państwa;
2) rozpoznawanie i przeciwdziałanie:
   a) militarnym zagrożeniom zewnętrznym godzącym w obronność Rzeczypospolitej Polskiej,
   b) zagrożeniom międzynarodowym terroryzmem;
3) rozpoznawanie międzynarodowego obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi oraz towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także rozpoznawanie międzynarodowego obrotu bronią masowej zagłady i zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem tej broni oraz środków jej przenoszenia;

3a) rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko personelowi i mieniu SZ RP poza granicami państwa oraz zwalczanie skutków takich zdarzeń;

4) rozpoznawanie i analizowanie zagrożeń występujących w rejonach napięć, konfliktów i kryzysów międzynarodowych, mających wpływ na obronność państwa oraz zdolność bojową SZ RP, a także podejmowanie działań mających na celu eliminowanie tych zagrożeń;
5) prowadzenie wywiadu elektronicznego na rzecz SZ RP oraz przedsięwzięć z zakresu kryptoanalizy i kryptografii;
6) współdziałanie w organizowaniu polskich przedstawicielstw wojskowych za granicą;

7) uczestniczenie w planowaniu i przeprowadzaniu kontroli realizacji umów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia;
8) podejmowanie innych działań przewidzianych dla SWW w odrębnych ustawach, a także umowach międzynarodowych, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3, są realizowane poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Działalność SWW na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być prowadzona wyłącznie w związku z jej działalnością poza granicami państwa, a realizacja czynności, o których mowa w art. 29, art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 1 oraz art. 34 ust. 1 dopuszczalna jest wyłącznie za pośrednictwem SKW albo Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, odpowiednio do ich kompetencji.

Art. 7. 1. Minister Obrony Narodowej określa kierunki działania SKW i SWW w drodze wytycznych. W przypadku powołania Ministra Koordynatora Służb Specjalnych określenie kierunków działania SKW i SWW w drodze wytycznych następuje w uzgodnieniu z tym ministrem. Wytyczne zatwierdza Prezes Rady Ministrów.

2. Szefowie SKW i SWW, najpóźniej na 3 miesiące przed końcem roku kalendarzowego, przedstawiają Ministrowi Obrony Narodowej, każdy w zakresie swojej właściwości, roczne plany działania na rok następny.

3. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, przedstawiają corocznie do dnia 31 marca Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrowi Obrony Narodowej sprawozdania z działalności i wykonania budżetu SKW i SWW za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Wytyczne, o których mowa w ust. 1, oraz plany i sprawozdania, o których mowa w ust. 2 i 3, opiniuje Kolegium do Spraw Służb Specjalnych.

5. Plany i sprawozdania, o których mowa w ust. 2 i 3, zatwierdza Minister Obrony Narodowej.

6. Minister Obrony Narodowej przekazuje niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wytyczne, o których mowa w ust. 1, oraz zatwierdzone plany i sprawozdania, o których mowa w ust. 2 i 3, wraz z opiniami, o których mowa w ust. 4.

Art. 8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, formy i tryb współdziałania SKW i SWW.

Art. 9. 1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, w celu realizacji zadań podległych sobie służb mogą podejmować współpracę z właściwymi organami i służbami innych państw oraz z organizacjami międzynarodowymi.

2. Podjęcie współpracy, o której mowa w ust. 1, może nastąpić po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów przed wyrażeniem zgody zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej.

Art. 9a. 1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, mogą wydać zgodę na udział w działalności obcego wywiadu prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez organ lub służbę innego państwa, jeżeli nie narusza to obronności Państwa, bezpieczeństwa i zdolności bojowej SZ RP lub jednostek organizacyjnych MON.

2. Szef SKW prowadzi rejestr wydanych przez siebie zgód, o których mowa w ust. 1, oraz udziela Szefowi SWW, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu informacji zgromadzonych w tym rejestrze w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 oraz art. 5 i art. 8a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

3. Szef SWW prowadzi rejestr wydanych przez siebie zgód, o których mowa w ust. 1, oraz udziela Szefowi SKW, Szefowi Agencji Wywiadu i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji zgromadzonych w tym rejestrze w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 oraz art. 6 i art. 8a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Art. 10. 1. SKW i SWW przy realizacji swoich zadań współdziałają:

1) z Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcą Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, Szefem Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, dowódcami garnizonów wojskowych i jednostek wojskowych;
2) odpowiednimi organami, służbami i instytucjami podległymi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
3) odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
4) odpowiednimi organami, służbami i instytucjami podległymi ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;

5) innymi organami, służbami i instytucjami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

1a. W celu realizacji współdziałania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności dla zapewnienia bezpieczeństwa i właściwej realizacji zadań SWW poza granicami państwa, w SWW mogą być tworzone zespoły zadaniowe składające się z funkcjonariuszy SWW, żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w SWW oraz żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP.

1b. Żołnierze pełniący służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP, wchodzący w skład zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1a, wykonują polecenia i rozkazy według procedur obowiązujących w SWW. Żołnierzom tym przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 26, art. 28 i art. 30.

1c. W celu realizacji współdziałania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności dla zapewnienia bezpieczeństwa wojsk sojuszniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w SKW mogą być tworzone zespoły zadaniowe składające się z funkcjonariuszy SKW, żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w SKW oraz żołnierzy pełniących służbę w oddziałach i pododdziałach SZ RP.

1d. Żołnierze pełniący służbę w oddziałach i pododdziałach SZ RP, wchodzący w skład zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1c, wykonują polecenia i rozkazy według procedur obowiązujących w SKW. Żołnierzom tym przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 26, art. 28 i art. 30.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, zakres i tryb współdziałania SKW i SWW z Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej oraz dowódcami rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcą Wojsk Obrony Terytorialnej, Dowódcą Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, Szefem Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, dowódcami garnizonów wojskowych i jednostek wojskowych.

2a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, odrębnie dla zespołów, o których mowa w ust. 1a i 1c, sposób i tryb ich tworzenia oraz wyznaczania żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP do składu takich zespołów.

3. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw zagranicznych określą, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, formy i tryb

współdziałania SKW i SWW z organami, służbami i instytucjami podległymi ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, uwzględniając właściwość tych organów, służb i instytucji.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, formy i tryb współdziałania SKW i SWW z odpowiednimi organami, służbami i instytucjami podległymi ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, z odpowiednimi organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, a także z innymi organami, służbami i instytucjami uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, uwzględniając właściwość tych organów, służb i instytucji.

Art. 11. 1. Działalność SKW i SWW jest finansowana z budżetu państwa z części – obrona narodowa.

2. Koszty realizacji zadań SKW i SWW, w zakresie których – ze względu na wyłączenie ich jawności – nie mogą być stosowane przepisy o finansach publicznych, rachunkowości i zamówieniach publicznych, są finansowane z utworzonego na ten cel dla każdej ze służb funduszu operacyjnego.

3. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, po zatwierdzeniu przez Ministra Obrony Narodowej, określają, w drodze zarządzeń, stanowiące informacje niejawne szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 2.

Art. 12. 1. Organy administracji rządowej, organy samorządu terytorialnego, instytucje państwowe oraz przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie użyteczności publicznej są obowiązani, w zakresie swojego działania, do współdziałania z SKW i SWW, a w szczególności do udzielania pomocy w realizacji zadań SKW i SWW.

2. Przedsiębiorcy, instytucje oraz inne organizacje realizujące umowy z jednostkami organizacyjnymi MON, w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych oraz produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami o przeznaczeniu wojskowym są obowiązane, w zakresie realizowanych umów, do współdziałania z SKW i SWW, jeżeli nie stoi to w sprzeczności z ich prawnie chronionym interesem.

Art. 12a. Obowiązku doręczenia korespondencji przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego albo publicznej usługi hybrydowej,

o których mowa w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3), nie stosuje się:

1) w sprawach dotyczących przyjęcia do służby albo pracy w SKW i SWW;
2) w sprawach wynikających ze stosunku służbowego funkcjonariuszy SKW i SWW oraz żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w SKW i SWW;
3) w sprawach wynikających ze stosunku pracy pracowników SKW i SWW;
4) w sprawach wynikających ze stosunku służbowego byłych funkcjonariuszy SKW i SWW oraz byłych żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w SKW i SWW;
5) w sprawach wynikających ze stosunku pracy byłych pracowników SKW oraz SWW;
6) jeżeli doręczenie korespondencji przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego albo publicznej usługi hybrydowej mogłoby wpłynąć negatywnie na sposób realizacji zadań SKW lub SWW.

Rozdział 2

Organizacja Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego

Art. 13. 1. Szefów SKW i SWW powołuje i odwołuje, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Kolegium do Spraw Służb Specjalnych i Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.

2. Prezes Rady Ministrów zwracając się do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wyrażenie opinii w sprawie, o której mowa w ust. 1, załącza opinie Kolegium do Spraw Służb Specjalnych i Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.

3. Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa właściwej służby, powołuje i odwołuje zastępców Szefa SKW i Szefa SWW, po zasięgnięciu opinii Sejmowej Komisji do Spraw Służb Specjalnych.

Art. 14. W stosunku do żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska Szefa SKW, Szefa SWW lub ich zastępców nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, 1014 i 1080 oraz z 2026 r. poz. 26), w zakresie przepisów określających zasady i tryb wyznaczania oraz zwalniania ze stanowisk służbowych.

Art. 15. Powołanie na stanowisko Szefa SKW, Szefa SWW lub ich zastępców osoby niebędącej żołnierzem zawodowym albo funkcjonariuszem SKW albo SWW, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, 807, 1423 i 1661 oraz z 2026 r. poz. 25).

Art. 16. Szefem SKW i Szefem SWW może zostać osoba, która:

1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
2) korzysta z pełni praw publicznych;
3) wykazuje nieskazitelną postawę moralną, obywatelską i patriotyczną;
4) daje rękojmię należytego wykonywania zadań;
5) spełnia wymagania określone w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”;
6) posiada wyższe wykształcenie;
7) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2023 r. poz. 102);
8) nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu dyscyplinarnego za czyn, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1998 r. o odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów, którzy w latach 1944–1989 sprzeniewierzyli się niezawisłości sędziowskiej (Dz. U. z 1999 r. poz. 1 oraz z 2001 r. poz. 1070).

Art. 17. 1. Odwołanie Szefa SKW albo Szefa SWW z zajmowanego stanowiska następuje w przypadku:

1) rezygnacji z zajmowanego stanowiska;
2) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego lub nabycia obywatelstwa innego państwa;
3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
4) utraty predyspozycji niezbędnych do zajmowania stanowiska.

2. Odwołanie Szefa SKW albo Szefa SWW z zajmowanego stanowiska może nastąpić w przypadku niewykonywania obowiązków z powodu choroby trwającej nieprzerwanie ponad 3 miesiące.

Art. 18. W przypadku zwolnienia stanowiska Szefa SKW albo Szefa SWW lub czasowej niemożności sprawowania przez niego funkcji, Prezes Rady Ministrów może powierzyć pełnienie obowiązków Szefa, na czas niedłuższy niż 3 miesiące, jego zastępcy lub, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, innej osobie.

Art. 19. 1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, powiadamiając Ministra Obrony Narodowej, przekazują niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesowi Rady Ministrów informacje mogące mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, przekazują niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej informacje, o których mowa w ust. 1, w każdym przypadku, kiedy Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej tak zadecyduje.

3. Jeśli informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczą spraw objętych zakresem działania właściwego ministra, Szef SKW lub Szef SWW przekazuje je temu ministrowi, chyba że Prezes Rady Ministrów zadecyduje inaczej.

Art. 20. 1. Szefowie SKW i SWW kierują podległymi sobie służbami bezpośrednio lub przez swoich zastępców.

2. Szefowie SKW i SWW mogą upoważnić podległych żołnierzy zawodowych lub funkcjonariuszy do załatwiania spraw w ich imieniu w określonym zakresie, z zastrzeżeniem, że upoważnienie Szefa SKW nie może obejmować spraw, o których mowa w art. 29 ust. 3, art. 33 ust. 1 i art. 34 ust. 1, a także art. 31, z wyłączeniem upoważnienia zastępcy Szefa SKW w zakresie określonym w art. 31 ust. 7a.

3. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, w drodze zarządzeń niepodlegających ogłoszeniu, określają sposoby, metody i formy wykonywania zadań w służbach w zakresie nieobjętym innymi przepisami.

Art. 21. 1. Minister Obrony Narodowej, po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów, nadaje, w drodze zarządzeń, odrębnie dla SKW i SWW statut, który określa ich organizację wewnętrzną.

2. Szefowie SKW i SWW, po uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej, w drodze zarządzeń, każdy w zakresie swojej właściwości, nadają regulaminy organizacyjne jednostkom organizacyjnym każdej ze służb, w których określają ich strukturę wewnętrzną i szczegółowe zadania.

3. Szefowie SKW i SWW, w drodze zarządzeń, każdy w zakresie swojej właściwości, tworzą, przekształcają i likwidują ośrodki szkolenia służb, określając ich strukturę, zadania oraz zasady funkcjonowania w zakresie nieobjętym innymi przepisami.

4. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojej właściwości, mogą tworzyć zespoły o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz szczegółowy zakres i tryb działania.

Art. 22. 1. Dla zapewnienia bezpieczeństwa i zdolności bojowej jednostek wojskowych SZ RP realizujących zadania za granicą w skład tych jednostek mogą wchodzić jednostki organizacyjne SKW i SWW.

2. Funkcjonariusze SKW i SWW pełniący służbę w jednostkach organizacyjnych SKW i SWW, o których mowa w ust. 1, wykonują polecenia i rozkazy według procedur obowiązujących w SZ RP.

3. Do funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące uprawnień żołnierzy zawodowych pełniących służbę poza granicami państwa.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, tryb i sposób powoływania jednostek organizacyjnych SKW i SWW, wchodzących w skład jednostek wojskowych SZ RP realizujących zadania za granicą, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i zdolności bojowej tych jednostek oraz przepisy regulujące funkcjonowanie jednostek Sił Zbrojnych.

Art. 23. 1. W SKW i SWW mogą być zatrudniani pracownicy.

2. Pracownicy SKW i SWW mogą korzystać z kwatery internatowej albo miejsca w internacie. Przepisy art. 62 ust. 4–7 i 12 oraz art. 62a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 694, 718 i 1366) stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Uprawnienia funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz żołnierzy zawodowych wyznaczonych na

stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego

Art. 24. Żołnierze zawodowi wyznaczeni na stanowiska służbowe w SKW albo SWW posiadają uprawnienia i podlegają obowiązkom określonym w niniejszym rozdziale odpowiednio dla funkcjonariuszy SKW albo SWW.

Art. 25. W granicach zadań, o których mowa w art. 5, funkcjonariusze SKW wykonują czynności:

1) operacyjno-rozpoznawcze;
2) analityczno-informacyjne;
3) wynikające z przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych.

Art. 26. W granicach zadań, o których mowa w art. 6 ust. 1, funkcjonariusze SWW wykonują czynności:

1) operacyjno-rozpoznawcze;
2) analityczno-informacyjne.

Art. 27. 1. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez SKW albo SWW wskazują, że sprawa będąca ich przedmiotem należy do zakresu działania innych organów, służb lub instytucji, SKW albo SWW przekazują, z zastrzeżeniem ust. 5–7, uzyskane informacje i materiały właściwemu podmiotowi.

2. Jeżeli informacje i materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych przez organy, służby lub instytucje uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych wskazują, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności należy do zakresu działania SKW albo SWW, podmioty te przekazują uzyskane informacje i materiały właściwej służbie.

3. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez SKW albo SWW wskazują na uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, SKW albo SWW przedstawia je właściwemu prokuratorowi, w celu podjęcia decyzji w zakresie ich dalszego procesowego wykorzystania.

4. Jeżeli informacje i materiały uzyskane przez SKW albo SWW dostatecznie uzasadniają podejrzenie popełnienia wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo potwierdzają jego popełnienie, SKW albo SWW zawiadamia organ właściwy dla ścigania sprawcy.

5. Jeżeli w toku realizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych ujawnią się okoliczności wskazujące na to, że sprawa będąca przedmiotem tych czynności nie pozostaje w kompetencji SKW albo SWW, Szef właściwej służby może podjąć decyzję o jej kontynuowaniu, jeżeli jest to uzasadnione bezpieczeństwem państwa.

6. Szef SKW albo Szef SWW podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 5, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 7. Wniosek w tej sprawie Szef SKW albo Szef SWW przedstawia za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej, powiadamiając Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

7. W przypadku powołania Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, zgodę, o której mowa w ust. 6, wyraża Minister Koordynator Służb Specjalnych.

8. Szef SKW albo Szef SWW, niezwłocznie po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 6 albo 7, powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o kontynuacji czynności, o których mowa w ust. 5.

9. (uchylony)

Art. 27a. 1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez SKW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:

1) wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo
2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

– Szef SKW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez SKW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.

2. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:

1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z SKW.

2a. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, także w przypadku sprawcy przestępstwa, o którym mowa w art. 130 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, gdy wywiad państwa sojuszniczego, w którego działalności brał on udział, ujawni okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności, zobowiązując się do dalszego jej prowadzenia w ramach tajnej

współpracy z SKW lub do bieżącego informowania o zakresie prowadzonych przez ten wywiad czynności, uzyskując zgodę następczą na zasadach określonych w art. 9a.

3. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego oraz Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

4. Odstąpienie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy funkcjonariuszy publicznych wykonujących czynności w postępowaniu określonym w niniejszym artykule.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:

1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo
2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić, albo
3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.

6. W przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym mimo podjęcia tajnej współpracy z SKW prowadzi nadal działalność na szkodę SZ RP lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 5, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa, albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef SKW powiadamia o tym właściwego prokuratora.

7. Szef SKW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z SKW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.

8. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych Szef SKW stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, także pomoc finansową. Przepisy art. 39 ust. 3 i art. 40 stosuje się odpowiednio.

9. Szef SKW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:

1) umyślnego naruszania przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o których mowa w ust. 8, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 5–7.

10. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 9, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi SKW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także do zwrotu dokumentów określonych w art. 39 ust. 3, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 8.

Art. 28. 1. Funkcjonariusze SKW i SWW, wykonując czynności operacyjno-rozpoznawcze mają prawo:

1) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie użyteczności publicznej; wymienione instytucje, organy i przedsiębiorcy są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielania nieodpłatnie tej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa;
2) zwracania się o niezbędną pomoc do innych, niż wymienieni w pkt 1, przedsiębiorców, jednostek organizacyjnych i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając obowiązki funkcjonariusza SKW i SWW występującego z żądaniem udzielenia pomocy lub zwracającego się o tę pomoc.

Art. 28a. 1. Funkcjonariusze SKW i SWW mają prawo przeprowadzania doprowadzenia, o którym mowa w art. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 555 i 820), lub konwoju, o którym mowa w art. 4 pkt 3 tej ustawy.

2. Funkcjonariusze SKW i SWW wykonujący zadania w zakresie przeprowadzania doprowadzenia lub konwoju, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa tego doprowadzenia lub konwoju, mają prawo wydawania poleceń określonego zachowania się.

3. Do wykonywania zadań w zakresie przeprowadzania doprowadzenia lub konwoju stosuje się przepisy art. 30–30b.

Art. 29. 1. Funkcjonariusze SKW, wykonując czynności służące realizacji zadań, o których mowa w art. 5, mają prawo obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku

towarzyszącego tym zdarzeniom w trakcie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych na podstawie ustawy.

2. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia gdy podmiot dowiedział się o dokonanych wobec niego czynnościach – przysługuje zażalenie do prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności. Do zażalenia stosuje się przepisy postępowania karnego w zakresie dotyczącym postępowania odwoławczego.

3. Materiały, z czynności o których mowa w ust. 1, które nie stanowią informacji potwierdzających popełnienie przestępstwa lub nie są istotne dla bezpieczeństwa potencjału obronnego SZ RP, podlegają niezwłocznie protokolarnemu, komisyjnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef SKW.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając dostosowany do sytuacji sposób przeprowadzania przez funkcjonariuszy SKW czynności podejmowanych w ramach ustawowych uprawnień oraz obowiązki funkcjonariuszy podczas realizacji tych czynności.

Art. 29a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a–c, f oraz g, Szef SKW może zarządzić o zastosowaniu urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wykonywania czynności przez SKW, z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.

2. O zastosowaniu urządzeń, o których mowa w ust. 1, Szef SKW niezwłocznie informuje Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 30. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1–3, 5, 6, 8, 9, 12, 13 i 15 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SKW może użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 11, pkt 12 lit. a i d, pkt 13, 18 i 21 tej ustawy, lub wykorzystać te środki.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 4 lit. c tiret trzecie oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SKW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.

Art. 30a. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1–3, 5, 6, 8–10, 12, 13 i 15 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni

palnej, funkcjonariusz SWW może użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a i b, pkt 7, 9, pkt 12 lit. a, pkt 13, 18 i 21 tej ustawy, lub wykorzystać te środki.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SWW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.

Art. 30b. Użycie i wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego i broni palnej przez funkcjonariuszy SKW i SWW oraz dokumentowanie tego użycia i wykorzystania odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Art. 31. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez SKW w celu realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1, 5, 7 i 8 oraz ust. 2, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, sąd, na pisemny wniosek Szefa SKW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.

1a. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej. Na żądanie Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego lub sądu Szef SKW załącza do wniosku, w całości albo we wskazanym zakresie, dalsze materiały zgromadzone przed złożeniem wniosku.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie.

3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa, Szef SKW może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego, kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do sądu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej Szef SKW wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz poleca niezwłoczne, protokolarne i komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych podczas jej stosowania.

4. Kontrola operacyjna prowadzona jest niejawnie i polega na:

1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

5. Wniosek Szefa SKW, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
2) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
3) dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
4) cel, czas i rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej.

6. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres niedłuższy niż 3 miesiące. Sąd, o którym mowa w ust. 2, może, na pisemny wniosek Szefa SKW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego, na okres niedłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.

7. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów przestępstwa, sąd, o którym mowa w ust. 2, na pisemny wniosek Szefa SKW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego, może wydawać, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 6, kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, z których żaden nie może trwać dłużej niż 12 miesięcy.

7a. Szef SKW może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa w ust. 1, 3, 6 i 7, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 3.

8. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, 6 i 7, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1a i 5. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 3, 6 i 7, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, w szczególności zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, 3, 6 i 7, sąd uzasadnia.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 3, 6 i 7, sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków powinny być realizowane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178, 1420 i 1872). W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i przedstawiciel Szefa SKW.

10. Na postanowienia sądu, o których mowa w ust. 1, 3, 6 i 7, Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu i Szefowi SKW przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

11. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez SKW kontroli operacyjnej.

11a. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez SKW kontroli operacyjnej stosownie do posiadanej infrastruktury.

12. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

13. Szef SKW informuje sąd oraz Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na ich żądanie informuje również o przebiegu tej kontroli w trakcie jej trwania, przedstawiając zgromadzone podczas jej stosowania materiały.

13a. Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie oraz Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy w ramach nadzoru nad stosowaniem kontroli operacyjnej mogą w każdym czasie, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 5 pkt 2 i 4, wydać postanowienie o zakończeniu kontroli operacyjnej. Sąd oraz Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy uzasadniają postanowienie. Na postanowienie sądu Szefowi SKW oraz Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

14. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Szef SKW przekazuje Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

14a. (uchylony)

14b. (uchylony)

14c. (uchylony)

14d. (uchylony)

14e. (uchylony)

14f. W przypadku, gdy materiały, o których mowa w ust. 14:

1) zawierają informacje, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, Szef SKW zarządza ich niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie;
2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, Szef SKW przekazuje Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu te materiały.

14g. W przypadku, o którym mowa w ust. 14f pkt 2, Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy niezwłocznie po otrzymaniu

materiałów, kieruje je do sądu, który zarządził kontrolę operacyjną, albo wyraził na nią zgodę w trybie określonym w ust. 3, wraz z wnioskiem o:

1) stwierdzenie, które z przekazanych materiałów zawierają informacje, o których mowa w ust. 14f pkt 2;
2) dopuszczenie do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów zawierających informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, nieobjęte zakazami określonymi w art. 178a i art. 180 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

14h. Sąd, niezwłocznie po złożeniu wniosku przez Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego, wydaje postanowienie o dopuszczeniu do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 14g pkt 2, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu, a także zarządza niezwłoczne zniszczenie materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne.

14i. Na postanowienie sądu w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 14g pkt 2, Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

14j. Szef SKW jest obowiązany do wykonania zarządzenia sądu o zniszczeniu materiałów, o którym mowa w ust. 14h, oraz komisyjnego i protokolarnego zniszczenia materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne. Zniszczenia materiałów dokonuje się w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania zarządzenia sądu. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Szef SKW może ten termin przedłużyć o kolejne 3 miesiące. Szef SKW niezwłocznie informuje sąd, o którym mowa w ust. 14h, oraz Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego o zniszczeniu tych materiałów.

15. Zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały, które nie stanowią informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu i komisyjnemu zniszczeniu niepóźniej jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli operacyjnej. W szczególnie

uzasadnionych przypadkach Szef SKW może ten termin przedłużyć o kolejne 3 miesiące. Zniszczenie materiałów zarządza Szef SKW.

15a. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 15, Szef SKW niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 14 dni od dnia wykonania zarządzenia, informuje sąd oraz Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego.

15b. Sąd, Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy i Szef SKW prowadzą rejestry wniosków, zarządzeń, zgód i postanowień dotyczących kontroli operacyjnej. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

16. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 32. 1. SKW może uzyskiwać niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w art. 5, dane niestanowiące treści odpowiednio, komunikatu elektronicznego przesyłanego w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną, określone w:

1) art. 45 ust. 1 i art. 49 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221 oraz z 2025 r. poz. 637 i 820), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”,
2) art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366, 820 i 1456), zwane dalej „danymi pocztowymi”,
3) art. 18 ust. 1–5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513), zwane dalej „danymi internetowymi”

– oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy lub usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną udostępnia nieodpłatnie dane, o których mowa w ust. 1:

1) na pisemny wniosek Szefa SKW lub osoby przez niego upoważnionej;
2) na ustne żądanie funkcjonariusza SKW, posiadającego pisemne upoważnienie Szefa SKW;

3) za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej funkcjonariuszowi SKW posiadającemu pisemne upoważnienie Szefa SKW.

3. O udostępnieniu danych w trybie określonym w ust. 2 pkt 2 przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy lub usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną informuje niezwłocznie Szefa SKW.

4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani udostępnić dane, o których mowa w ust. 1, funkcjonariuszom wskazanym we wniosku.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, udostępnianie danych, o których mowa w ust. 1, odbywa się bez udziału pracowników przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, operatora pocztowego lub usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną lub przy niezbędnym ich współudziale, jeżeli możliwość taką przewiduje porozumienie zawarte pomiędzy Szefem SKW a tym podmiotem.

6. Udostępnienie SKW danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych może nastąpić za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, jeżeli:

1) wykorzystywane sieci i system teleinformatyczny zapewniają:
   a) możliwość ustalenia osoby uzyskującej te dane, ich rodzaju oraz czasu, w którym zostały uzyskane,
   b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiają osobie nieuprawnionej dostęp do tych danych;
2) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem zadań wykonywanych przez SKW albo prowadzonych przez nią czynności.

7. Szef SKW prowadzi rejestr wystąpień o uzyskanie danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych zawierający informacje identyfikujące jednostkę organizacyjną SKW i funkcjonariusza SKW uzyskującego te dane, ich rodzaj, cel uzyskania oraz czas, w którym zostały uzyskane. Rejestr prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

8. Dane, o których mowa w ust. 1, które mają znaczenie dla postępowania karnego, Szef SKW przekazuje Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu. Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych danych.

9. Dane, o których mowa w ust. 1, które nie mają znaczenia dla postępowania karnego albo nie są istotne dla obronności Państwa, podlegają niezwłocznemu, komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

Art. 32a. 1. Kontrolę nad uzyskiwaniem przez SKW danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych sprawuje Wojskowy Sąd Okręgowy w Warszawie.

2. Szef SKW przekazuje, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, sądowi, o którym mowa w ust. 1, w okresach półrocznych, sprawozdanie obejmujące:

1) liczbę przypadków pozyskania w okresie sprawozdawczym danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych oraz rodzaj tych danych;
2) kwalifikacje prawne czynów, w związku z zaistnieniem których wystąpiono o dane telekomunikacyjne, pocztowe lub internetowe.

3. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, sąd może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi udostępnienie SKW danych telekomunikacyjnych, pocztowych lub internetowych.

4. Sąd, o którym mowa w ust. 1, informuje Szefa SKW o wyniku kontroli w terminie 30 dni od jej zakończenia.

5. Kontroli, o której mowa w ust. 1, nie podlega uzyskiwanie danych na podstawie art. 32b ust. 1.

Art. 32b. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5, SKW może uzyskiwać dane:

1) o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
2) o których mowa w art. 389 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
3) w przypadku użytkownika, który nie jest osobą fizyczną numer zakończenia sieci oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego użytkownika,
4) w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione użytkownikowi

– oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczą.

2. Do udostępniania i przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, art. 32 ust. 2–9 stosuje się.

Art. 33. 1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o popełnieniu przestępstwa oraz wykrycia jego sprawców i uzyskania dowodów jego popełnienia mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawny nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Szef SKW może zarządzić, na czas określony, czynności wymienione w ust. 1, po uzyskaniu pisemnej zgody Pierwszego Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego, którego na bieżąco informuje o przebiegu tych czynności i ich wyniku.

2a. Przed wydaniem pisemnej zgody Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Czynności określone w ust. 1 nie mogą polegać na kierowaniu działaniami wyczerpującymi znamiona czynu zabronionego pod groźbą kary.

4. W przypadku potwierdzenia informacji o przestępstwie określonym w art. 5 ust. 1 pkt 1 Szef SKW przekazuje Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu wszystkie materiały zgromadzone w wyniku wykonywania czynności. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno, uwzględniając niejawny charakter czynności, ustalać sposób przechowywania, przekazywania i niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją czynności, o których mowa w ust. 1, a także określać wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 34. 1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, w ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych zmierzających do udokumentowania tych przestępstw albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących

w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, Szef SKW może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O zarządzeniu, przebiegu i wynikach czynności podjętych w trybie ust. 1 Szef SKW niezwłocznie zawiadamia Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego, który może nakazać ich zaniechanie.

3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, urzędy, instytucje i podmioty prowadzące działalność w dziedzinie poczty i transportu, organy celne oraz organy Straży Granicznej są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.

4. W przypadku potwierdzenia informacji o przestępstwie Szef SKW przekazuje Pierwszemu Zastępcy Prokuratora Generalnego Prokuratorowi Krajowemu wszystkie materiały zgromadzone w wyniku wykonywania czynności. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

5. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno, uwzględniając niejawny charakter czynności, ustalać sposób przechowywania, przekazywania i niszczenia materiałów i dokumentów uzyskanych lub wytworzonych w związku z realizacją czynności, o których mowa w ust. 1, a także określać wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 35. Nie popełnia przestępstwa, kto, będąc do tego uprawnionym, wykonuje czynności określone w art. 33 ust. 1, jeżeli zostały zachowane warunki określone w art. 33 ust. 3, a także kto wykonuje czynności określone w art. 34 ust. 1.

Art. 36. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 33 ust. 1 i 34 ust. 1, może być stosowana kontrola korespondencji lub środki techniczne na zasadach określonych w art. 31.

Art. 37. W zakresie swojej właściwości SKW i SWW mogą uzyskiwać informacje, w tym także niejawnie, gromadzić je, sprawdzać i przetwarzać.

Art. 38. 1. W zakresie swojej właściwości SKW i SWW mogą zbierać, także niejawnie, wszelkie dane osobowe, w tym również, jeżeli jest to uzasadnione charakterem realizowanych zadań, dane wskazane w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia

14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206), a także korzystać z danych osobowych i innych informacji uzyskanych w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez uprawnione do tego organy, służby i instytucje państwowe oraz przetwarzać je bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą.

2. Administrator zbioru danych jest obowiązany nieodpłatnie udostępnić dane osobowe, o których mowa w ust. 1, na podstawie imiennego upoważnienia wydanego odpowiednio przez Szefa SKW albo Szefa SWW okazanego przez funkcjonariusza wraz z legitymacją służbową.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność wskazania w upoważnieniu zakresu danych osobowych mających podlegać udostępnieniu.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, zakres, warunki i tryb przekazywania odpowiednio SKW i SWW informacji przez organy, służby i instytucje państwowe, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zakres i sposób działania tych instytucji, potrzebę minimalizowania kosztów udostępniania oraz konieczność szczegółowej ochrony danych osobowych.

Art. 39. 1. W związku z wykonywaniem swoich zadań SKW i SWW zapewniają ochronę środków, form i metod realizacji zadań, zgromadzonych informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy tych służb.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze SKW i SWW mogą posługiwać się dokumentami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 1881) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.

2a. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze SKW i SWW mogą posługiwać się środkami identyfikacji elektronicznej zawierającymi dane inne niż dane identyfikujące odpowiednio funkcjonariusza SKW albo SWW.

3. Osoby udzielające SKW i SWW pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa

w ust. 2, oraz odpowiednio środkami identyfikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 2a.

4. SWW, na potrzeby uprawnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządza i wydaje dokumenty publiczne, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 16–20 oraz pkt 32 lit. g i h ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, i inne dokumenty wojskowe oraz dokumenty SKW i SWW, uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących żołnierzy, funkcjonariuszy albo pracowników tych organów, służb i instytucji, osób udzielających im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych, a także prowadzi rejestr tych dokumentów. Sporządzanie i wydawanie dokumentów na potrzeby organów, służb i instytucji innych niż SWW następuje na ich wniosek.

4a. SWW prowadzi centralny rejestr środków identyfikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 2a.

4b. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 4, SWW może dokonywać zmiany danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez organy administracji publicznej, służących uprawdopodobnieniu danych i informacji zawartych w tych dokumentach.

4c. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 4, Szef SWW może korzystać z pomocy emitenta dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, Spółki, o której mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy, i podmiotów, o których mowa w art. 18 tej ustawy, innych niż Spółka.

5. Na pisemny wniosek Szefa SKW albo Szefa SWW uprawnione organy, służby i instytucje państwowe wydają dokumenty i znaki identyfikujące osobom posługującym się nimi jako funkcjonariusze lub pracownicy tych organów, służb lub instytucji państwowych.

6. Nie popełnia przestępstwa:

1) kto poleca sporządzenie lub kieruje sporządzeniem dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3;
2) kto sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 2 i 3;
3) kto udziela pomocy w sporządzeniu dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3;
4) funkcjonariusz SKW, SWW, żołnierz zawodowy wyznaczony na stanowisko służbowe w SKW albo SWW lub osoba wymieniona w ust. 3, posługujący się przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych dokumentami,

o których mowa w ust. 2 i 3, lub środkami identyfikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 2a;

5) kto wydaje środki identyfikacji elektronicznej, o których mowa w ust. 2a, funkcjonariuszowi SKW, SWW albo osobom, o których mowa w ust. 3, lub dopuszcza do uwierzytelnienia z wykorzystaniem takiego środka identyfikacji elektronicznej w swoim systemie identyfikacji elektronicznej.

7. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojego działania, określą, w drodze zarządzeń, szczegółowy tryb wydawania i przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz posługiwania się tymi dokumentami, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.

Art. 40. 1. SKW i SWW przy wykonywaniu swoich zadań mogą korzystać, z zastrzeżeniem art. 41, z pomocy osób niebędących ich funkcjonariuszami. Zabronione jest, z zastrzeżeniem ust. 2, ujawnianie danych o osobie udzielającej SKW i SWW pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Ujawnienie danych o osobie, o której mowa w ust. 1, może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w art. 43 ust. 4.

3. Za udzielenie pomocy osobom, o których mowa w ust. 1, może być przyznane wynagrodzenie wypłacane z funduszu operacyjnego.

4. Jeśli w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez SKW i SWW z pomocy osób, o których mowa w ust. 1, osoby te utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu, osobom tym lub ich spadkobiercom przysługuje odszkodowanie, renta inwalidzka i rodzinna oraz świadczenia wyrównawcze, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o świadczeniach osobistych na rzecz obrony w czasie pokoju.

5. Jeśli w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez SKW i SWW z pomocy osób, o których mowa w ust. 1, osoby te poniosły szkodę w mieniu, osobom tym przysługuje ryczałt albo odszkodowanie, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o świadczeniach rzeczowych na rzecz obrony w czasie pokoju.

6. Osoba, o której mowa w ust. 1, nie może ujawniać faktu udzielania pomocy ani okoliczności związanych z jej udzieleniem.

Art. 41. 1. SKW i SWW nie mogą przy wykonywaniu swoich zadań korzystać z tajnej współpracy:

1) posłów i senatorów;

2) osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 624);
3) dyrektorów generalnych w ministerstwach, urzędach centralnych lub urzędach wojewódzkich;
4) sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów, adwokatów i radców prawnych;
5) członków rady nadzorczej, członków zarządu oraz dyrektorów programów „Telewizji Polskiej – Spółka Akcyjna" i „Polskiego Radia – Spółka Akcyjna", a także dyrektorów terenowych oddziałów „Telewizji Polskiej – Spółka Akcyjna";
6) dyrektora generalnego, dyrektorów biur oraz kierowników oddziałów regionalnych „Polskiej Agencji Prasowej – Spółka Akcyjna";
7) nadawców w rozumieniu art. 4 pkt 1[1)] ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222);
8) redaktorów naczelnych, dziennikarzy lub osób prowadzących działalność wydawniczą, o których mowa w ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 1914);
9) rektorów;
10) członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Rady Doskonałości Naukowej.

2. Funkcjonariusze SKW i SWW w okresie pełnienia służby nie mogą:

1) być członkami zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółek prawa handlowego;
2) być członkami zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółdzielni, z wyjątkiem rad nadzorczych spółdzielni mieszkaniowych;
3) być członkami zarządów fundacji prowadzących działalność gospodarczą;
4) posiadać w spółkach prawa handlowego więcej niż 10 % akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10 % kapitału zakładowego – w każdej z tych spółek;
5) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności.

3. Szefowie SKW i SWW, w celu realizacji zadań SKW albo SWW, mogą wydać zgodę na:

[1)] Obecnie art. 4 pkt 1 tej ustawy nie zawiera definicji nadawcy.

1) korzystanie z tajnej współpracy z osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 8,
2) sprawowanie funkcji, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3,
3) posiadanie akcji lub udziałów, o których mowa w ust. 2 pkt 4,
4) prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 5

– jeżeli jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów, z zastrzeżeniem ust. 4. Wniosek w tej sprawie Szefowie SKW i SWW przedstawiają za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej.

4. W przypadku powołania Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, Szefowie SKW i SWW wyrażają zgodę, o której mowa w ust. 3, po uzyskaniu zgody Ministra Koordynatora Służb Specjalnych.

Art. 42. Funkcjonariusze SKW i SWW składają odpowiednio Szefowi SKW albo Szefowi SWW oświadczenie o swoim stanie majątkowym, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 499), w trybie określonym w tych przepisach.

Art. 43. 1. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojego działania, mogą zezwalać funkcjonariuszom i pracownikom SKW i SWW oraz byłym funkcjonariuszom i pracownikom, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w SKW i SWW, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wobec byłych żołnierzy i pracowników Wojskowych Służb Informacyjnych przysługuje Ministrowi Obrony Narodowej.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może dotyczyć udzielenia informacji o:

1) osobie, jeżeli zostały uzyskane w wyniku prowadzonych przez SKW, SWW albo inne organy, służby lub instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych;
2) szczegółowych formach i zasadach przeprowadzania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych w związku z ich prowadzeniem środkach i metodach;
3) osobie, o której mowa w art. 40 ust. 1, udzielającej pomocy SKW i SWW;

4) osobie udzielającej pomocy Wojskowym Służbom Informacyjnym w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych lub wojskowym jednostkom organizacyjnym realizującym zadania z zakresu wywiadu i kontrwywiadu wojskowego przed dniem wejścia w życie *ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. poz. 1326 i 1750 oraz z 2004 r. poz. 177, 1800 i 2703)*[2)].

4. Zakazu określonego w ust. 3 nie stosuje się w przypadku żądania prokuratora albo sądu, zgłoszonego w celu ścigania karnego za czyn zabroniony, stanowiący zbrodnię lub występek, którego skutkiem jest śmierć, albo żądania *Rzecznika Interesu Publicznego*[3)] w celu przeprowadzenia postępowania lustracyjnego lub realizacji zadań *Rzecznika Interesu Publicznego*[3)], lub przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

5. Zakazu określonego w ust. 3 nie stosuje się również w przypadku żądania prokuratora lub sądu uzasadnionego podejrzeniem popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.

6. W razie odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne" lub „ściśle tajne" albo odmowy zezwolenia na udostępnienie materiałów stanowiących informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne" lub „ściśle tajne" pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o przestępstwo określone w art. 105 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub o zbrodnię godzącą w życie ludzkie albo o występek przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, Szef SKW albo Szef SWW przedstawia żądane materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, Szef SKW albo Szef SWW jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić materiały objęte tajemnicą.

---

2) Utraciła moc z dniem 30 września 2006 r. na podstawie art. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. poz. 711), która weszła w życie z dniem 8 lipca 2006 r.

3) Urząd zniesiony z dniem 15 marca 2007 r. na podstawie art. 66 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. poz. 1592), która weszła w życie z dniem 15 marca 2007 r.

Art. 44. 1. SKW i SWW zapewniają ochronę wykorzystywanych przez siebie urządzeń oraz obszarów i obiektów, a także przebywających w nich osób, przez wewnętrzną służbę ochrony.

2. Funkcjonariusze wykonujący zadania w zakresie ochrony w granicach chronionych obszarów i obiektów mają prawo:

1) ustalania uprawnień osób do przebywania na obszarach lub w obiektach chronionych,
2) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,
3) wydawania poleceń dotyczących określonego zachowania się w granicach chronionych obszarów i obiektów, w tym ich opuszczenia,
4) ujęcia osób stwarzających bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego, a także zagrożenie dla chronionego mienia, w celu niezwłocznego oddania tych osób Policji lub innym właściwym organom,
5) dokonywania sprawdzenia prewencyjnego, a także sprawdzania bagaży, środków transportu i ładunków,
6) usunięcia pojazdów z miejsca postoju,
7) unieruchomienia, zniszczenia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem

– jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa chronionych urządzeń, a także obszarów, obiektów oraz przebywających w nich osób.

3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 4, 6 i 7, mogą być wykonywane również w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.

4. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, wykonuje się z poszanowaniem dóbr osobistych osoby, w stosunku do której zostały podjęte.

5. Do wykonywania zadań w zakresie ochrony, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 30–30b.

Art. 44a. 1. Sprawdzenie prewencyjne o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 5, polega na manualnym sprawdzeniu osoby, zawartości jej odzieży oraz przedmiotów znajdujących się na jej ciele lub przez nią posiadanych, sprawdzeniu za pomocą środków technicznych niezbędnych do wykrywania materiałów i urządzeń niebezpiecznych lub których posiadanie jest zabronione, w szczególności broni, materiałów wybuchowych, środków odurzających, substancji psychotropowych i ich prekursorów, sprawdzeniu biochemicznym lub z wykorzystaniem psa służbowego

w zakresie niezbędnym do realizacji celu podejmowanych czynności w danych okolicznościach oraz w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której czynności są wykonywane.

2. Sprawdzanie bagaży, środków transportu i ładunków polega na sprawdzeniu zawartości bagaży i sprawdzeniu ładunku poprzez manualne sprawdzenie ładunków i elementów konstrukcyjnych bagaży oraz znajdujących się w nich przedmiotów lub sprawdzenie bagaży i ładunków z wykorzystaniem urządzeń i sprzętu specjalistycznego lub psa służbowego lub sprawdzeniu środków transportu z wykorzystaniem urządzeń i sprzętu specjalistycznego lub psa służbowego, jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa ochranianych obiektów.

3. Sprawdzenia prewencyjnego, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 5, dokonuje funkcjonariusz tej samej płci, co osoba sprawdzana, w miejscu niedostępnym w czasie wykonywania sprawdzenia dla osób postronnych.

4. W przypadku gdy sprawdzenie prewencyjne, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 5, musi być dokonane niezwłocznie, w szczególności ze względu na okoliczności mogące stanowić zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego lub mienia, może go dokonać funkcjonariusz płci odmiennej niż osoba sprawdzana, także w miejscu niespełniającym warunku, o którym mowa w ust. 3, w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby sprawdzanej.

5. W przypadku gdy przedmioty ujawnione w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1 lub 2, stwarzają niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia lub mienia, funkcjonariusz, w granicach dostępnych środków, niezwłocznie podejmuje działania zmierzające do usunięcia niebezpieczeństwa.

Art. 44b. 1. Szefowie SKW i SWW, zapewniając ochronę wykorzystywanych przez siebie urządzeń, obszarów lub obiektów, a także przebywających tam osób, mogą stosować środki i urządzenia, o których mowa w art. 33a ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

2. Bezzałogowy statek powietrzny, który znalazł się w miejscu lub przestrzeni powietrznej miejsca, o którym mowa w art. 44 ust. 1 lub 3, w tym również wskutek czynności, o której mowa w art. 44 ust. 2 pkt 7, podlega sprawdzeniu w celu wyjaśnienia istotnych okoliczności nieuprawnionego naruszenia przestrzeni powietrznej.

3. Sprawdzeniu podlegają urządzenia umożliwiające lot, nawigację i łączność z bezzałogowym statkiem powietrznym oraz urządzenia lub przedmioty połączone z bezzałogowym statkiem powietrznym.

4. W przypadku ujawnienia materiałów lub przedmiotów uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, lub mogących zagrozić obronności państwa, w tym ochronie informacji niejawnych, są one przekazywane do właściwego prokuratora.

5. W przypadku ujawnienia materiałów lub substancji mogących zagrozić urządzeniu, obszarowi lub obiektowi chronionemu, a także życiu lub zdrowiu przebywających tam osób niezwłocznie dokonuje się zabezpieczenia i neutralizacji tych materiałów lub substancji w sposób właściwy dla rodzaju zagrożenia jakie wywołują.

6. Szefowie SKW i SWW, każdy w zakresie swojego działania, mogą określić, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób organizacji ochrony użytkowanych przez SKW i SWW urządzeń, obszarów lub obiektów w związku z nieuprawnionym naruszeniem przestrzeni powietrznej przez bezzałogowy statek powietrzny, szczegółowy sposób i tryb niszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli lotu bezzałogowego statku powietrznego, sposób dokonywania sprawdzenia, o którym mowa w ust. 2 i 3, sposób przekazywania materiałów do właściwego prokuratora oraz sposób dokumentowania tych czynności, uwzględniając potrzebę zapewnienia jak najbardziej efektywnej ochrony urządzeń, obszarów i obiektów oraz przebywających tam osób.

Rozdział 4

Służba funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego

Art. 45. Służbę funkcjonariuszy SKW i SWW, określa ustawa z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Art. 46. 1. Zawodową służbę wojskową żołnierzy zawodowych na stanowiskach służbowych w SKW i SWW, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, określają przepisy ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

2. Okres przebywania na zwolnieniu lekarskim żołnierzy zawodowych, o których mowa w ust. 1, w przypadkach uzasadnionych charakterem, miejscem, sposobem lub rodzajem wykonywanych zadań służbowych stwierdza się na zasadach

określonych w art. 96c ust. 2 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

2a. W zakresie bezpieczeństwa i higieny służby żołnierzy zawodowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio zasady określone w art. 11a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

3. W zakresie świadczenia teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1662 oraz z 2025 r. poz. 1017), do żołnierzy zawodowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio zasady określone w art. 83 ust. 1a i art. 83a ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Art. 47. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w SKW lub SWW następuje po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego. Przepisy art. 4 i art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego stosuje się odpowiednio.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, szczegółowe formy i tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego wobec żołnierzy ubiegających się o wyznaczenie na stanowisko służbowe w SKW lub SWW, oraz wzór kwestionariusza osobowego, uwzględniając potrzebę uzyskania takich informacji o kandydacie, które są niezbędne do podjęcia decyzji o przyjęciu do służby w SKW lub SWW.

Art. 48. 1. Legitymacja służbowa SKW albo SWW jest dokumentem potwierdzającym pełnienie służby w SKW albo SWW, a także posiadanie uprawnień wynikających z zakresu działania tych służb.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, wzór legitymacji służbowej SKW i SWW oraz innych dokumentów SKW i SWW, organy właściwe do ich wydawania, wymiany i unieważniania oraz dokonywania w nich wpisów, przypadki, w których legitymacja służbowa lub inne dokumenty podlegają zwrotowi, wymianie lub unieważnieniu, a także tryb postępowania w przypadku ich utraty, jak również sposób posługiwania się

legitymacją służbową oraz innymi dokumentami, uwzględniając w szczególności okres ważności legitymacji, okoliczności uzasadniające jej wymianę i zwrot, zadania przełożonych w zakresie wydawania legitymacji i dokonywania w niej wpisów, treść legitymacji, a także regulacje dotyczące innych dokumentów, w tym zwłaszcza dokumentów uprawniających do świadczeń lekarskich.

Art. 49. 1. Żołnierzy zawodowych wyznaczają i zwalniają ze stanowisk służbowych Szefowie SKW i SWW na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

2. Żołnierz zawodowy w czasie pełnienia służby na stanowisku służbowym w SKW albo SWW pozostaje na zaopatrzeniu finansowym i logistycznym odpowiednio SKW albo SWW.

3. W stosunku do żołnierzy zawodowych pełniących służbę w SKW i SWW przepisów o oddelegowaniu oraz art. 197 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny nie stosuje się.

Art. 50. 1. Żołnierzowi zawodowemu można powierzyć, na okres do 6 miesięcy, pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku. W takim przypadku uposażenie żołnierza nie może być obniżone.

2. Żołnierza, gdy jest to uzasadnione realizacją zadań SKW albo SWW, w której pełni służbę, za jego zgodą, można oddelegować do wykonywania zadań służbowych poza SKW albo SWW, po przeniesieniu go do dyspozycji Szefa tej służby.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, warunki i tryb oddelegowania, uprawnienia i obowiązki żołnierza w czasie oddelegowania, wysokość i sposób wypłacania uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu żołnierzowi, uwzględniając miejsce oraz charakter i zakres wykonywanych przez niego zadań służbowych poza SKW albo SWW, a także ustali, z uwzględnieniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, szczególne uprawnienia i obowiązki żołnierza pełniącego służbę poza granicami kraju.

Art. 51. W stosunku do osób pełniących zawodową służbę wojskową w SKW i SWW, polecenie określonego działania lub zaniechania wydane służbowo przez osobę niebędącą żołnierzem zawodowym, zajmującą stanowisko służbowe w SKW lub SWW, ma moc rozkazu wojskowego.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 52. 1. Funkcjonariusz SKW albo SWW oraz żołnierz zawodowy wyznaczony na stanowisko służbowe w SKW albo w SWW, który:

1) jest członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółki prawa handlowego,
2) jest członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej spółdzielni, z wyjątkiem rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej,
3) jest członkiem zarządu fundacji prowadzącej działalność gospodarczą,
4) posiada w spółkach prawa handlowego więcej niż 10 % akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10 % kapitału zakładowego – w każdej z tych spółek lub
5) prowadzi działalności gospodarczą na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami zarządza taką działalnością lub jest przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności

– podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 1 funkcjonariusz albo żołnierz, który uzyskał zgodę odpowiednio Szefa SKW albo Szefa SWW, o której mowa w art. 41 ust. 3 pkt 2–4.

Art. 53. 1. Funkcjonariusz SKW albo SWW oraz żołnierz zawodowy wyznaczony na stanowisko służbowe w SKW albo w SWW, który wbrew przepisom ustawy, wykorzystuje informacje uzyskane podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, do wpływania na działalność organów władzy publicznej, przedsiębiorców lub nadawców w rozumieniu art. 4 pkt 1[1)] ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz redaktorów naczelnych, dziennikarzy lub osób prowadzących działalność wydawniczą, o których mowa w ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe

– podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści osobistej lub majątkowej

– podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Art. 54. 1. Osoba, która pełniła służbę w SKW albo w SWW oraz osoba, która pełniła służbę lub była zatrudniona w Wojskowych Służbach Informacyjnych lub w wojskowych jednostkach organizacyjnych realizujących zadania z zakresu

wywiadu i kontrwywiadu wojskowego przed dniem wejścia w życie *ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych*[2)], która wbrew przepisom ustawy, wykorzystuje informacje uzyskane podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, do wpływania na działalność organów władzy publicznej, przedsiębiorców lub nadawców w rozumieniu art. 4 pkt 1[1)] ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz redaktorów naczelnych, dziennikarzy lub osób prowadzących działalność wydawniczą, o których mowa w ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe

– podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Jeżeli sprawca czynu, o którym mowa w ust. 1, działa w celu osiągnięcia korzyści osobistej lub majątkowej

– podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Art. 55. 1. Funkcjonariusz SKW albo SWW oraz żołnierz zawodowy wyznaczony na stanowisko służbowe w SKW albo w SWW, który tajnie współpracuje z nadawcą w rozumieniu art. 4 pkt 1[1)] ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz redaktorem naczelnym, dziennikarzem lub osobą prowadzącą działalność wydawniczą, o których mowa w ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe

– podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 1 funkcjonariusz albo żołnierz, który uzyskał zgodę odpowiednio Szefa SKW albo Szefa SWW, o której mowa w art. 41 ust. 3 pkt 1.

Przepis końcowy

Art. 56. Ustawa wchodzi w życie w terminie[4)] określonym w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

[4)] Ustawa weszła w życie z dniem 1 października 2006 r., na podstawie art. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. poz. 711), z wyjątkiem art. 47, który wszedł w życie z dniem 8 lipca 2006 r., oraz art. 16 pkt 7, który wszedł w życie z dniem 1 października 2008 r.